

Влада боїться свободи в серцях
набагато більше ніж голодного бунту.
Бо голодного можна купити, а
вільного-тільки вбити.

Любомір Гузар

Спеціальний випуск

ВЛАДА ЧИ РЕЖИМ? ДАЙТЕ ВІДПОВІДЬ!

(Репортаж із 612 кілометрів траси Київ-Чоп, під Стриєм. Неділя, 12 липня. Ніч. Блокпост із шинами).

КОР.: Ми з вами вже були свідками того, як перекидалася на Закарпаття практично нова бойова техніка, в доброму технічному стані. Мимоволі задаєшся запитанням: а чим воюють зараз і на чому їздять наші військові, коли

доблесна наша військово-правоохоронна система так добиває залишки добровольців ДУК ПС в Мукачеві?!

Зараз ми спілкуємося з Іваном, стрілянцем, який мав змогу ці знімати кадри проходження військової техніки через Стрий і викладати в інтернеті.

ІВАН: Це була приблизно 7-ма година ранку. Колона рухалася зі Львова на Закарпаття. Було приблизно понад два десятка оди-

ниць техніки – заповнені «Кугуари», заповнені БТри, БМП, БРДМ, дві автоцистерни, автозаки з особовим складом. Військові розмовляли російською мовою, хоч і їхали під українськими державними прапорами. Один із бійців, помітивши зйомку, навів на нас зброю, пересмикнув затвор і сказав: «Прекрати снимати!». Це все зафільмовано. Інший військовослужбовець шпурнув пляшку з водою в активістів, які стояли обабіч траси. Тобто, їхня поведінка аж ніяк не сприяє тому, щоб ставлення людей до армії було принай-

З перших днів закінчення Майдану нашої владі вдається тільки дві речі: це – клянчити гроші у, як вони їх називають, європейських партнерів та активно шукати приводу для роззброєння і знищення Правого Сектору. Та й не тільки! А й всіх добровольців загалом. Кляни, діючи руками так званих правоохоронних органів, почали відкриті репресії проти ратріотів України.

Стрий знаходиться не так далеко від Мукачева, а тому все, що відбувалося там, майже одночасно відображалось тут.

мні трішки кращею ніж є на сьогодні.

Велика прикрість у тому, що волонтери збирають на передову хлопцям все, щоб вони не ходили в капцях. А на цих – нова форма, нова техніка, сучасна зброя.

КОР.: Наразі перша година ночі. На блокпості спокійно, жодних протизаконних дій не вчиняється. Хлопці залишаються на своїх місцях. Продовжуємо чекати інформації зі Львова.

МИХАЙЛО АЛЕКСЕЄВ, КООРДИНАТОР ПС НА СТРИЙЩИНІ: Все, що відбувається в останні два

дні на 612-му кілометрі, це – не провокативні дії Правого Сектору чи інших активістів Стрийщини. Це є наше намагання допомогти нашим побратимам, які знаходяться зараз в оточенні в Мукачівському лісі і проти яких влада кинула сотні, якщо не тисячі, вишколених, до зубів озброєних бійців Національної гвардії та міліції. І найобразливіше в цій ситуації, що навіть не згадується про тих бандитів, проти яких власне і повстали закарпатські правосеки. Жодного слова ми не чуємо в засобах масової інформації, що є якесь хоча б намагання десь їх вилучити, вивести їхні особистості, знешкодити. Лише ми чуємо про знешкодження Правого Сектору.

Хочу відповідально заявити, що ми жодним чином не перешкоджаємо руху автотранспорту, не чинимо жодних протиправ-

них дій. Наша мета – звернути увагу людей на події в Мукачеві, на звинувачення і напади щодо Правого Сектору і добровольців ДУК. Між тим ситуація з корупцією і контрабандою в Закарпатті – не виняток, подібне спостерігається в усіх прикордонних областях України. Саме тому комусь у владі вигідно дискредитувати добровольчий рух, який став на перешкоді цим мільярдным грошовим потокам.

Про це свідчить і оточення нашої бази в Донецькій області, і бази «Десна» в Чернігівській, і спроба сьогодні оточити нашу вишкільну базу під Сколе...

Революція Гідності не завершена! Вона триває і переходить у свою нову фазу.

КОР.: Ми зараз маємо змогу поспілкуватися з деякими місцевими активістами, які буквально кілька хвилин тому повернулися з Закарпаття. Це, зокрема, Олена Хромець.

Олена ХРОМЕЦЬ, громадська активістка: Коли ми підїжджали до міліцейського поста біля Нових Воріт під Мукачеві, нас, беззбройних, мирних людей, зустріли до зубів озброєні міліціонери. А ми – матері, жінки, цивільні люди. Пооти нас став – справжній озброєний щит. Виставили на дорозі ще й справжні протитанкові іжаки. Крім того, ще й поперек стояли вантажні автомобілі.

Олег ФИЛИК.

Нам, жінкам, вдалося перейти на другу сторону, до місцевого населення, яке прямувало в своїх приватних справах на Львівщину, і з ним поспілкуватися. Вони дуже підтримують Правий Сектор та його дії на Закарпатті. Один із чоловіків-водіїв сказав, що «ми вже три тижні не платимо данину, коли перетинаємо кордон». Вони дуже задоволені з того. І сказали, що Правий Сектор правильно робить, не даючи діяти місцевим князкам і

бандитам, яких вони досі «кришували».

Потім саме ці люди, а не ми, самі підійшли і вручну відсунули ті автомобілі, що стояли поперек дороги.

Серед тих міліціонерів, які стояли озброєні на блокпосту, більшість говорили чистою російською мовою, без жодного акценту. У нас, звісно, закрався такий сумнів, що це були не українці.

КОР.: В країні, де цілі області подаровані олігархічним «сім'ям», де держава не виконує своїх функцій щодо боротьби з корупцією, де поєднання криміналітету з правоохоронцями під дахом влади призводить до відчуття безкарності і вседозволеності, історія таки нічому не навчила наших постмайданівських керівників. Колись Врадівка-2013 символізувала кінець режиму Януковича-Азарова. Чим може обернутися Мукачево-2015 – не важко здогадатися.

ДМИТРО ЯРОШ: НЕ ЗВЕРТАЙТЕ УВАГИ НА БРЕХНЮ ПРО ПС!

«Будь-яка інформація про переміщення з місць своєї дислокації батальйонів ДУК ПС не відповідає дійсності. Особовий склад знаходиться на базах і виконує бойові завдання в зонах своєї відповідальності, захищаючи державний суверенітет та територіальну цілісність держави.»

ВПР "Правий сектор" проводить мирні політичні акції по всій Україні, з озвученими Проводом вимогами. Звертаюся до всього українського народу із закликом максимально підтримати їх.

Прошу не звертати уваги на брехливі інформаційні вкиди, які розповсюджуються для дискредитації ПС та провокують українців на кровопролиття».

КОРУПЦІЯ + КОНТРАБАНДА = ВБИВСТВО

Події у Мукачевому

це ще раз

підтвердили.

Контрабанда, корумповані правоохоронці, приватні підрозділи на службі олігархів і депутатів, "стрелки" з автоматами, кулеметами і гранато-метами, перерозподіл потоків за кордон, стрілянина на вулицях, убиті й поранені. Влада про цю корупцію напевно знає і сама ж її кришує - значить, влада винна найбільше.

ТУПА ПОДСТАВА ЧАСІВ

БАНДИТСЬКИХ 90-Х І ЯНУКОВИЧА

Проаналізувавши «оперативне» відео з місця події на базі Лань в Мукачеві, авторитетно заявляю: я занадто старий, щоб повірити про рояль в куцах і три камери в різних місцях. У бурхливій 90-і такими «подставами» займалися менти. Знімав профі і не один, серед місцевих таких немає. Відео знімали і коректували роботу групи людей у джипах одні і ті ж особи. Корекція була дистанційною. Це спільна «разводка» Лань і Медведчукових ментів. Правий Сектор вели до такого фіналу. Вони максимально не давали приводу, але менти вирішили дотиснути — звичайна стратегія. Провокація продумана, заготовлена завчасно, з участю преси і т.д.

Чому я ВІРЮ Правому Сектору?

Я бачив, як вони **НЕЗАКОННО** вигнали головного БАНДИТА України — януковича!

Я бачив, як вони **НЕЗАКОННО** захищають Україну від російських окупантів!

Я бачив, як вони **НЕЗАКОННО** розбивають у хлам гральний бізнес київських мусорів і прокурорів!

І цей перелік їх **НЕЗАКОННИХ** дій можна продовжити й діями в Мукачеві!

Зате наша влада все робить **ЗАКОННО!**

За **ЗАКОНОМ** випустили Мельника, за **ЗАКОНОМ** відпустили хабарників із Генпрокуратури, за **ЗАКОНОМ** відпустили Ключова і т.д.

І все це **ЗАКОННО!!!**

Панове Авакови і йому подібні, ви зараз можете на Правий Сектор все, що завгодно лити, але **Я вам НЕ ВІРЮ!**

Роман КОЛОМІЄЦЬ.

Що відбулося у Мукачеві?

Для того, щоб адекватно зрозуміти події 11 липня в Мукачеві, **потрібно перш за все відділити відомі факти від вигадок** проплачених ботів та викрутасів спійманих на гарячому шахраїв факти такі.

Одинадцятого липня група бійців 1 Запасного батальйону ДУК ПС (у ПС їх усі знають як "закарпатчиків" або "група Чесного") приїхала на переговори з мукачівським кримінальним авторитетом, "регіоналом" і народним депутатом Михайлом Ланьо.

Там бійців ПС чекали не лише бойовики "регіонала", але й місцева міліція, що свідчить принаймні про те, що Ланьо і МВС діяли у цій ситуації єдиним фронтом. У ході зустрічі відбулася перестрілка, а пізніше, коли "закарпатчики" вийшли з оточення, ще одна – вже на трасі. У бою загинули двоє бійців ДУК ПС, ще четверо отримали поранення. Серед міліції та людей Ланьо теж були втрати, але лише поранені і їхня кількість відрізняється у заявах різних спікерів.

Аналіз подій слід почати з відео, яке боти Авакова тиражують у якості беззастережного доказу того, що першими стрілянина почали саме "закарпатчики". Саме відео є оперативною зйомкою "наружки" і є, по-перше, далеко неповним, по-друге, має сліди свідомого спотворення і монтажу, а по-третє – може трактуватися по-різному.

Ми оминемо увагою питання, як відео "наружки" потрапило до народного депутата Мустафи Найєма (який це відео оприлюднив), оскільки у країні, де міліція на пару з контрабандистами вбиває патріотів, турбуватися про порушення таємниці слідства – просто смішно. Але кожен, хто це відео бачив, може переконатися, що на ньому **НЕМАЄ** того шматка, на якому зафіксовано **ПОЧАТОК** конфлікту і перші постріли.

Повірити в те, що "наружка", яка явно була на місці подій від їх початку, **випадково** не записала тільки цей момент – **неможливо**. Так само **неможливо** повірити, що камера дивним чином спотворила звук запису, який вмикається тільки тоді, коли стріляють бійці ПС (причому в повітря), і одразу ж вимикається. Отже, можна впевнено говорити, що отримане незаконним шляхом **відео було змонтоване і спотворене**, а тому довіри до нього мало.

Щоправда, це не завадило численним спікерам (Аваков, Герашченко, Луценко та ін.) впевнено нав'язувати суспільству тезу, що в усьому винні "бандити" з "Правого сектора". Ці спікери за підтримки численних інтернет-ботів лементують про те, що ПС їздить по Україні зі зброєю і стріляє "мирних людей".

Але логіка і здоровий глузд підказують, що якби бійці ПС, які пройшли війну і вміють добре поводитися зі зброєю, почали стріляти першими – серед працівників міліції та бойовиків Ланьо були б принаймні загиблі, та й поранених було б набагато більше.

Доказом високого рівня підготовки групи Чесного є те, що вони при абсолютній чисельній перевазі ворога вийшли з боєм з оточення і пішли в гори.

Натомість у міліції лише поранені, а у "закарпатчиків" – двоє загиблих. Якби Аваков, Найєм, Лещенко, Луценко та інші голосисті підспівувачі замість писати маячню у соцмережах побували в справжньому бою, вони б розуміли, що найчастіше більше жертв буває у тієї бойової групи, **В ЯКУ почали стріляти** – адже той, **ХТО починає стріляти** (тим більше, із засади, з-за укриття) має перевагу несподіванки.

При цьому ніхто не бере до уваги, що так само озброєні бойовики Ланьо абсолютно вільно почуваються у компанії з працівниками МВС. Фото, на якому озброєні бойовики у спортивних штанах, розмовляють з міліцією, прес-секретар МВС Артем Шевченко пояснює тим, що це працівники міліції просто не встигли перевдягнутися перед роботою, бо їх викликали терміново. Але місцеві жителі опізнали в цих людях охоронців нардепа Ланьо. До того ж ми маємо інформацію, що для затримання групи Чесного міліція застосувала план "Перехват".

Отже, **виникає резонне запитання**: яким чином за кілька хвилин задіяння плану "Перехват" (який за визначенням здійснюється швидко, інакше не має жодного сенсу), МВС встигло обдзвонити своїх працівників, а ті встигли приїхати на місце подій у вихідний день.

Таким чином, Артем Шевченко, м'яко кажучи, спійманий на брехні, і немає сумніву, що поширювати її він міг виключно за дозволом свого керівництва. Так само це свідчить про те, що **відомство Авакова свідомо намагалося увести суспільство в оману**.

Навіщо ж МВС брехати про події у Мукачеві?

Причин багато. **Найголовніша** з них полягає у тому, що Закарпаття впродовж усього часу незалежності України є своєрідним "клондайком" для контрабандистів, наркоторговців та інших протизаконних груп, а міліція їх не тільки покриває (якщо за стільки років не змогла чи не схотіла розігнати цей гадючник), але й має з того свою долю. І Юрій Луценко, який **НАЙДОВШЕ** був керівником МВС серед усіх міністрів за історію незалежної України, має також відповідати за це, а не перебирати на себе повноваження суду, голосливо називаючи бійців ПС "бандформуваннями".

Друга причина, чому відомство Авакова впадає в істеріку з приводу подій у Мукачеві, поля-

гає у тому, що причиною конфлікту була не лише контрабанда. Ще раніше до ПС надходила інформація, що колишній регіонал Ланьо, який фінансується кумом Путіна Віктором Медведчуком, у своєму спортивному комплексі **тренує бійців для сепаратистського перевороту на Закарпатті** – і, за деякими даними, скуповує на чорному ринку зброю.

Докази цієї діяльності бійці Правого сектору планували знайти всередині спорткомплексу, але бандити Ланьо за підтримки міліції завадили це зробити, і тепер, можливо, вже пізно – докази абсолютно точно знищені.

Зрозуміло, що звертатися з цією інформацією до міліції чи СБУ, які заразпокривають бойовиків, не мало жодного сенсу і бійці ПС мусили діяти на власний ризик. Це також пояснює, чому група Чесного приїхала на переговори озброєною.

Підтвердженням версії про сепаратизм є свідчення командира сепаратистської ДРГ "Рязань" Едуарда Гілязова, який на своїй сторінці у Вконтакті написав дослівно так: "11.07.2015 года, в ходе бое столкновения с ДРГ противника в Мукачеве погиб боец народного ополчения Донбасса и получил ранение боец с позывным Заяц. Операция по ликвидации проводилась карательными отрядами Правого Сектора за участием Киевской Хунты. Весь цирк и шумиха поднята для отвода глаз о бесчинствах Закарпатской народной республики, которая является частью Новороссии. Земля пухом павшему воину".

Станом на 13 липня цей допис Гілязов видалив, однак він зберігся на скріншотах та у кеші. При цьому сам Гілязов перепочує відео прямого ефіру телеканалу "Еспресо.TV", де я розповідаю про нього і його допис.

Одночасно у приватній розмові через соцмережі Гілязов підтвердив те, що раніше написав на своїй сторінці (скріншоти також є). Сама сторінка після детального вивчення може абсолютно точно вважатися справжньою, оскільки ведеться тривалий час, містить багато фотографій, сканів документів, повідомлень, новин, а сам власник регулярно перебуває онлайн.

Таким чином, маємо свідчення того, що Аваков і його підлеглі покривають закарпатського контрабандиста і сепаратиста Ланьо, пов'язаного з Медведчуком та кремлівським проектом Новоросія.

Після цього усі розмови про стрільбу бійців ПС у "мирних жителів" можуть вестися виключно у контексті того, чи ці "мирні жителі" надалі повернулися б до своєї "Новоросії", а чи створювали б її філіал на Закарпатті.

Виходячи з усього написаного, не видається дивним, що міліція прагне за будь-яку ціну знищити наших побратимів, або хоча б очорнити їхню репутацію, затаврувавши бандитами. Зараз для них ідеться не просто про перекриття багатого каналу прибутків з контрабанди, але й про виживання.

Олексій БИК, прес-секретар 13-го ЗБАТ ДУК "Правий сектор"

З ПЕРШИХ ВУСТ

Мукачівський інцидент не можна ізольовано розглядати поза контекстом посилення атак влади на добровольчі патріотичні батальйони з метою знищити цей рух. Головний удар скерований проти корпусу ПС, тому, що це найбільша міліарна боєздатна патріотична сила, яка захищає Україну реально, а не на словах.

Щодо самого інциденту, то повинно бути всестороннє, неупереджене прозоре розслідування, яке можливе лише під пильним громадським контролем. Неприпустимо використати Мукачівські події в політичних цілях, для наступу на добровольчий рух і зокрема ПС.

Справа суспільства надавати активну підтримку Правому Сектору та іншим патріотам, бо вони захищають Україну посправжньому (чого не хоче робити нинішня антинародна влада).

Якщо найближчими днями у Верховній Раді буде підготовлено СБУ і Генпрокуратурою подання на притягнення до відповідальності і арешт Шуфрича, буде заарештований агент Путіна Медведчук, буде звільнений з посади Міністр ВС Аваков, керівники силових структур в Закарпатті, тільки тоді можна буде робити висновок, що влада нарешті стає на захист держави і подолання корупції.

Якщо цього не станеться, то це означатиме, що так званий гарант Конституції Порошенко дбає лише про збереження особистої влади і ненаситні прибутки, навіть ціною руйнування суверенітету України.

13 липня 2015 року
Степан ХМАРА
правозахисник,
Герой України

«Сьогодні знищать Правий Сектор, а завтра прийде черга Батьківщини, Самопомочі і Радикальної партії».

Олег СОСКІН,
голова Української
Національної Консервативної
партії.

Злорадство прихованої контрреволюції

Зустрівся в магазині з двома сусідами. Обоє в один голос, зі злорадством: «Ну що, обісрався ваш Правий сектор?! Хотіли підісти на контрабанду – і не вдалося?! З гранатометів по мирних людях стріляють?!» Не будучи на місці події, не бачачи нічого, крім олігархічно-владного зомбоящика з Найємом і Лещенком, вони вже все знають, про все судять «свідомо». І неприховано злорадствують.

Проте, цим двом я не дивуюся. В одного син – в міліції Авакова, у другого зять – у спецслужбах... Просто подумалося, а скільки таких «знавців», апріорі ворогів Правого сектору взагалі в Україні? Родичі, куми, свати вигнанців режиму Януковича, комуністів і регіоналів, «шестьюрок» олігархів, топ- і просто менеджерів великого капіталу, колишніх і нинішніх ментів, прокурорів, суддів, кебешиків-есбеушників, міноборонщиків і генштабістів, чиновників від Києва і до райцентрів... А за 2 роки має бути ілюстровано ще 800 тисяч держслужбовців! А у них теж чимало родичів і кумів, яким за їхніми спинами добре жилося... А скільки ворогів нажив Саакашвілі в Одесі?! Додайте сюди і господарів маєтків та прибережних зон у Конча-Заспі, на Київському водосховищі, в Карпатах, на озерах і річках... Прихватизаторів 90-х і тих, кого жаба давить і які хочуть переприхватувати щось на свою користь зараз. Так, їх чимало. У них – влада, гроші, сила і зброя.

Але ж все одно нас, порядних, чесних, совісних, які просто хочуть **НОРМАЛЬНОГО ЛЮДСЬКОГО ЖИТТЯ** – нормальної роботи і гідної зарплати – та **СПРАВЕДЛИВОСТІ**, - більше. Тільки мовчимо, «воюємо» у фейсбуках і на кухнях... А Правий Сектор воює і на фронті, і в тилу. За те, що ми мовчки хочемо. Тож підтримаймо їх в їхній боротьбі проти прихованої контрреволюції!

Христова віра теж починалася з одного проводиря і 12-ти апостолів. Їх переслідували, закидали камінням, били, розпинали... Але Христова віра – жива! Згадайте слова Господа: «Не хлібом єдиним!». Є вищі цінності, які сповідує Правий Сектор, – **рідна земля, Україна, Честь, Совість, Гідність, Порядність, Доброта, Щирість, Співчуття, Любов, Справедливість**.

Тож не піддавайтеся злорадству прихованих контрреволюціонерів! Рано зловтішаються. Правий Сектор продовжує Революцію Гідності. А ви?

Василь АЛЕКСЄЄВ

УРОКИ МУКАЧЕВО

Стара держава робить усе можливе, щоби придушити такі конфлікти. Але чому я кажу про стару державу? На жаль, серед політиків, перш за все від «Блоку Петра Порошенка», позиція така охоронна. І вони не бачать системне питання, яке постало ще з часів Врадіївки 2013-го року – це питання справедливості. На жаль, це питання не вирішується. Це матиме серйозні наслідки, бо суспільство не отримало після революції та зміни влади хоча б якогось покращення.

Ситуація на місцях ще гірша, ніж на національному рівні. Тобто, є якийсь компроміс між центральною владою та регіональною, яка вже давно належить місцевим князкам. Така ситуація в Закарпатті є більш безпрецедентна, ніж в інших регіонах. Але в інших регіонах ситуація не набагато краща, ніж там.

Я так розумію, що буде зростати підтримка отаких парамілітарних утворень з людей, які воювали на Сході. Реальна опозиція формується не в парламенті, і це не попередня влада. Опозиція зараз формується знизу. Для чинної влади в тому алгоритмі, в якому вона зараз працює – це небезпечно. Бо вони працюють в типовому пострадянському алгоритмі. Вони жодним чином не намагалися налагодити діалог із суспільством.

Ми ж знаємо, що Закарпаття є корумпованим: що там клани, що там контра-

банда. Я не кажу, що «Правий сектор» діє правильно, але він порушує ті питання, які на язиках і в думках людей. Він транслює в дуже різкій формі те, що думають люди. Бо запит цей залишається в людей – він все одно є. І якщо влада далі буде це ігнорувати, то він може вибухнути. І це дуже небезпечно!

Вони повинні зрозуміти, що їм доведеться поступитися власними інтересами і дати суспільству можливість приймати участь в процесах. Бо суспільство вже не готово бути просто на рівні кріпаків, як це було. Люди вже дозріли до того, що хочуть приймати участь у процесах.

Вікторія ПОДГОРНА,
політолог

НЕ БУЛО Б ЩАСТЯ, ТА НЕЩАСТЯ ДОПОМОГЛО

Я не знаю, чим закінчиться справа Мукачево, але те, що страшний гнійник корупції в силових структурах і депутатському корпусі нарешті серйозно здерто – це ТАК!

Сьогодні лише ледачий не говорить про це. І я ще кілька слів.

Так. Іде війна. Так. Росія – наш зовнішній ворог. Але і ТАК!!!, що у нас є внутрішній ворог. Я ще на початку року писала, що війна в цьому році змінить вектор в середину країни. Ми нарешті зрозуміємо, що Путін – це ПИЛ у порівненні з тим, що значать олігархи і тіньові кардинали в нашій країні. Я тоді написала: "Легко бити ворога, який дивиться тобі в очі і ти теж його бачиш. Але важко бити ворога, який дихає тобі в спину, а ти не бачиш його, однак відчуваєш".

Я також писала, що ті, хто воює зараз на сході, розуміють значно більше, ніж ті, хто в тилу радіють життю. Там, на лезі життя раптом стає зрозуміло, що волонтери виконують функцію держави: годують, взувають, одягають. І зіштовхнувшись там з корупцією, контрабандою, криміналом у владі, вони найбільш гостро розуміють, що їх відправили помирати ті, хто хоче на цьому дуже добре заробити. Те, що ця мукачівська подія була давно спрогнозована – ЦЕ ФАКТ!!! І те, що гнійник зідрано – це теж ФАКТ!!!

І те, що міліція намагається зараз примітивно замилити ситуацію – це теж ФАКТ!!! Тому що вона сама і є частиною цієї корупційної системи.

Я думаю, що зараз ми стоїмо на ІСТОРИЧНОМУ моменті. Або ми переможемо корупцію, або вона – нас.

Контрабанда – це теж одна з гілок корумпованої системи. І війна з контрабандою – це і є натуральна гібридна війна, в якій беруть участь Росія, українська влада і український народ.

Теоретично ми можемо погодитися з тим, що Крим було здано тому, що нікому в Україні було його захищати. Армії не було. Але поганому танцюристу завжди щось заважає. Саме це і заважало протягом півтора року після Майдану провести реформи, котрі здатні були б зупинити контрабанду. А що ми бачимо? Потоки фур у Росію через Крим – це не контрабанда???

Знаєте, що я хочу сказати вам абсолютно чесно. Якби ПС зі зброєю опинився перед Кримським кордоном і зупинив контрабанду в Крим, я б стала з ними в один ряд. І нарешті взяв б САМА зброю в руки. Але потік контрабанди ми б зупинили.

Ліза БОГУЦЬКА,
громадський діяч

Спеціально для Порошенка!!!

ДУК – ЛЕГАЛЬНИЙ І ЗАКОННИЙ!

Вважаю, що добровольчі формування ДУК та батальйон «ОУН» є законними збройними формуваннями, які на законній основі володіють та застосовують вогнепальну зброю, а тому до них не може бути застосовано репресивний механізм кримінального права. Більше цього – ці формування є частиною Української воюючої сторони у міжнародному збройному конфлікті на частині східних територій Донецької та Луганської областей.

Розпочну з того, що норми міжнародних договорів повинні застосовуватися в Україні як джерело права, адже відповідно до статті 19 ЗУ «Про міжнародні договори України» від 29.06.2004 № 1906-IV, чинні міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства і застосовуються у порядку, передбаченому для норм національного законодавства.

Так, п.2 частини «А» статті 4 Женевської конвенції «Про поводження з військовополоненими» 12.08.1949 року (ратифікована Україною 03 липня 1954 року, як і інші Женевські конвенції 1948 року) вказує, що військовополоненими є особи, які потрапили в полон до супротивника й належать, зокрема, до членів інших ополчень та добровольчих загонів, зокрема членів організованих рухів опору, які належать до однієї зі сторін конфлікту й діють на своїй території або за її межами, навіть якщо цю територію окуповано, за умови, що ці ополчення або добровольчі загони, зокрема організовані рухи опору, відповідають таким умовам: а) ними командує особа, яка відповідає за своїх підлеглих; б) вони мають постійний відмінний знак, добре розпізнаваний на відстані; в) вони носять зброю відкрито; г) вони здійснюють свої операції згідно із закона-

ми та звичаями війни.

У пунктах 92-95 рішення Апеляційної палати Міжнародного трибуналу щодо колишньої Югославії № ІТ-94-1-А від 15 липня 1999 року вказано, що положення статті 4 Женевської конвенції є критеріями для визнання того, чи є мілітарні чи парамілітарні групи законними комбатантами. Оскільки добровольчі формування ДУК та батальйон «ОУН» відповідають вказаним вище вимогам, вони є законними комбатантами, тобто є особами, які беруть безпосередню участь у військових діях і мають на це право.

Крім цих чотирьох умов (вимог які повинні дотримуватися, щоб вважатися комбатантом), вказані добровольчі формування також визнаються Україною як воююча сторона. Це підтверджується тим, що учасники цих загонів були нагороджені офіційними особами України, їх представники входять до Генерального штабу Українських ЗС та координують їх дії із армією.

Міжнародне гуманітарне право

вступає в дію у повному обсязі, коли має місце збройний конфлікт між державами, що беруть участь у конфлікті по обидва боки, а також між урядом і іншою державою, що бере участь у конфлікті на стороні повстанців.

Учасники добровольчих формувань виконують свій громадянський обов'язок, передбачений статтею 65 Конституції України, де вказано, що «захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України». Вся їхня діяльність безпосередньо пов'язана із обороною України від суспільно небезпечних посягань є правомірною, адже вчинена у рамках реалізації особами (в даному випадку їхнім об'єднанням – добровольчим формуванням) свого права на необхідну оборону, передбаченого ч.2 ст. 27 Конституції України та статтею 36 КК України.

Оскільки, на частині східних територій Донецької та Луганської областей має місце міжнародний

збройний конфлікт, то очевидним і беззаперечним є те, що оборона там здійснюється від озброєних груп осіб. А тому, згідно ч.5 ст. 36 КК України, «не є перевищенням меж необхідної оборони і не має наслідком кримінальну відповідальність застосування зброї або будь-яких інших засобів чи предметів для захисту від нападу озброєної особи або нападу групи осіб... незалежно від тяжкості шкоди, яку заподіяно тому, хто посягає».

Основні висновки. 1. збройний конфлікт на частині східних територій України, а саме частині Донецької та Луганської областей, за своїм характером є міжнародним, адже його учасниками є суб'єкти міжнародного права – Україна та добровольчі формування з одної сторони та Російська Федерація і частина населення східних територій, яке її підтримує, з іншої;

2. до вказаного міжнародного збройного конфлікту мають бути застосовні норми міжнародного гуманітарного права, зокрема які

стосуються визначення правового статусу комбатантів;

3. добровольчі формування ДУК та батальйон «ОУН» є законними збройними воєнізованими формуваннями, котрі своїми діями підтвердили мету їх створення – оборона України та Українського народу від суспільно небезпечних посягань (збройна відсіч агресорові на частині східних територій Донецької та Луганської областей);

4. учасники ДУК та батальйону «ОУН» за діяння, котрі пов'язані із веденням бойових дій і не є порушенням законів і звичаїв ведення війни, не підлягають кримінальній відповідальності, адже вони є законними з погляду міжнародно-правових норм;

5. діяння учасників ДУК та батальйону «ОУН» є правомірними і з погляду на них крізь призму інституту обставин, що виключають злочинність діяння, а саме – необхідної оборони та крайньої необхідності;

6. легалізація вказаних добровольчих формувань не потрібна, адже вони є законними (легальними) із початку свого створення, з погляду міжнародного гуманітарного права. Але прийняття відповідного законодавчого акта необхідно для надання учасникам таких формувань гарантій вищих, ніж передбачених міжнародними стандартами і підвищення рівня їх ефективності та боекзатності в зоні бойових дій;

7. наведені аргументи є універсальними, а тому, у випадку необхідності можуть бути застосовані також для оцінки діяльності інших збройних добровольчих формувань, до моменту їх входження в офіційні структурні частини органів влади Української держави.

Михайло КОНДРА,
аспірант кафедри
кримінального права
та кримінології
Львівського національного
університету імені Івана
Франка.

Бійці ДУК. Серпень 2014 року.

МУКАЧІВСЬКА ПРОВОКАЦІЯ ЯК ЗАСІБ ВСТАНОВЛЕННЯ ПОВНОГО КОНТРОЛЮ НАД РЕГІОНОМ І КРАЇНОЮ

Шалений інформаційний тиск на мізки українців у зв'язку з резонансними подіями в Мукачеві, здається, ось-ось викличе конвульсивну реакцію з'валтованої колективної свідомості. Й обурені «бандитською» витівкою легендарного «Правого сектору» маси раптом «прозріють», побачивши нарешті в нахабних кримінальних ділках, продажах ментах і корумпованих чиновниках ледве не рятівників «отчєства»... Принаймні на такий ефект напевно й розраховують режисери цього масового дійства, влаштованого з далекоглядними планами, досягнення яких у звичайний спосіб за нинішніх обставин є надто проблематичним завданням.

Отже, про що може свідчити ця надзвичайна подія – особливо її досить одностороння інтерпретація із задалегідь визначеними винуватцями?

По-перше, враховуючи численні приклади провокацій, що влаштовувалися міліцією та спецслужбами з відповідним інформаційним супроводом у ЗМІ з метою дискредитації політичних діячів, партій або рухів, зокрема й під час Майдану та постмайданних подій, даний інцидент можна також кваліфікувати як заздалегідь сплановану операцію. Про це свідчить перш за все надто професійна відеозйомка подій, за висновками фахівців, здійснена відразу кількома відеокамерами, встановленими заздалегідь у різних точках Мукачева. Як зазначають деякі експерти, розповсюджені в соцмережах відеоматеріали мають ознаки певної корекції та монтажу, зокрема вирізано відеоряд початкової стадії конфлікту, коли й було зроблено злочинними перші провокативні постріли. Таким чином суспільство, підірване таким «відеофактом» і численними коментарями та звинуваченнями на адресу «Правого сектору», звісно, відразу має бути запрограмованим на певне сприйняття подій і відповідні висновки.

По-друге, у такому досить упередженому викладі подій представників «Правого сектору» було відразу звинувачено не лише у застосуванні зброї, але й названо учасниками кримінальних розборок з

приводу перерозподілу контрабандних потоків. До того ж інша сторона конфлікту також зробила потрібний закид, що Закарпатський «Правий сектор» нібито був на утриманні одного з господарів регіону Віктора Балоги, якого останнім часом суттєво посунули у так званому контрабандному бізнесі. Тобто, суспільству було зроблено посил, що це, мовляв, ніякі не Робін Гуди, ніякі не герої АТО, а звичайні бандити, які цинічно застосували зброю на мирній території. Звісно, є чимало питань і до групи «Правого сектору», яку було втягнуто якись чином у цей кривавий конфлікт, але щодо здійснення по відношенню до неї збройної провокації це справа по суті не міняє.

Тепер задамося питанням, **кому це вигідно?**

Звичайно, це не вигідно самому «Правому сектору». Жодного зиску не можуть мати від цього й інші патріотичні сили, зокрема безпосередні учасники добровольчого руху. А от що стосується їхніх опонентів із так званого Опозиційного блоку, які вкупі з провладними політичними силами та політичною обслуговою діючого режиму й підняли ґвалт, що по країні, мовляв, безкарно розгулюють озброєні «бандформування» «Правого сектору», то тут певні вигоди видно неозброєним оком.

Тож **які наслідки** може мати мукачівський збройний інцидент?

По-перше, якщо таким чином «Правий сектор» дійсно вдасться дискредитувати, а не навпаки, напередодні місцевих виборів фактично буде знято з дистанції досить серйозного конкурента, який, як відомо, почав активно працювати над організацією партійних осередків на місцях. А хто хоче будь-якою ціною утримати владу на місцях і з ким пішла на договорняки центральною владою ще напередодні парламентських виборів, нагадувати, гадаю, не треба.

По-друге, на тлі мукачівської проблеми значно простіше буде вирішити й цілу низку інших досить принципових політичних питань. Зокрема прийняти у Верховній Раді анонсовані конституційні зміни щодо децентралізації з цілою низкою досить суперечливих положень, які стосуються особливого статусу окупованих територій Донбасу та нововведення щодо закріплення контрольних функцій за призначеними центральною владою префектами, що вже отримали доволі неоднозначну оцінку як у парламенті, так і в експертному середовищі. На думку найбільш затятих критиків цих положень, під соусом децентралізації президентська команда намагається підсунути суспільству велику свиню у вигляді **ще більшої централізації влади**, а з іншого боку – фактичної **здачі окупованих територій** і на законодавчому рівні, які вважатимуться у складі України лише формально.

По-третє, після такого резонансного збройного конфлікту з'являється серйозний привід для нейтралізації «Правого сектору» як добровольчого збройного формування – у кращому випадку для підпорядкування його ЗСУ або МВС, у гіршому – повного його роззброєння та розформування, про що вже давно мріє верхівний головнокомандувач, планомерно здійснюючи відповідні заходи, спрямовані на **цілковите нівелювання добровольчого руху як такого**. Тож на радість головного кремлівського стратега та його терористичних банд на Донбасі найбільш боєздатні та вмотивовані збройні формування, якими є безумовно підрозділи ДУК «Правий сектор», можуть бути виведені із зони бойових дій. Після відомих подій, пов'язаних з відстороненням від влади олігарха Ігоря Коломойського, який обіймаючи посаду голови Дніпропетровської ОДА, зробив Придніпров'я найпотужнішим центром української оборони, нинішню ситуацію з «Правим сектором» можна вважати **дружнім етапом цілеспрямованого послаблення обороноздатності українських збройних сил**, який протікає на тлі подальшої концентрації військових сил супротивника як на українсько-російському кордоні, так і безпосередньо по всій лінії зіткнення в зоні АТО. До речі, на думку багатьох експертів, події в Мукачеві є ще й відволікаючим маневром, покликаним відвернути увагу суспільства від подій у Широкому та в зоні бойових дій загалом.

І нарешті окрім завдань військово-політичного характеру діючим режимом буде вирішене й не менш важливе завдання щодо **встановлення повного контролю над Закарпатським регіоном, у тім числі й над контрабандними потоками**, про що свідчать масштабні кадрові зачист-

ки, які вже розпочалися на митниці, в держприкордонслужбі, місцевих органах внутрішніх справ та СБУ, а також призначення головою Закарпатської ОДА досвідченого кризового менеджера Геннадія Москаля, який очолював донедавна військово-цивільну адміністрацію у прифронтових районах Луганської області. Разом з тим у разі показового покарання всіх учасників конфлікту, чого безумовно вимагатиме стурбована не на жарт прогресивна громадськість, надзвичайно прибуткове закарпатське поле контрабанди буде остаточно зачищене й від місцевих контролерів і покровителів в особі Віктора Балоги та Михайла Ланьо (деякі народні депутати вже заявили про необхідність позбавлення їх депутатської недоторканості) і замість них **буде очевидно поставлений «смотрящий» від центру**. Цілком імовірно, що цей стратегічно важливий плацдарм розчищається **саме під Віктора Медведчука**, який вже виконує відразу кілька ключо-

ПОСІБНИК ДЛЯ ПОЛІТИКІВ

Президентська редакція.

вих місій, будучи одночасно і «смотрящим» від Владіміра Путіна, і членом контактної групи від України по «врегулюванню» конфлікту на Донбасі. У такому разі Україна може опинитися ще на одному сепаратистському гачку, який триматиме в своїх руках ставленик Путіна.

Отже, за великим рахунком події в Мукачеві можуть відкрити **шлях до встановлення абсолютної президентської влади в країні** та повної консервації закладеної ще Януковичем підконтрольної кремлю системи. І це, очевидно, й буде тією **ціною**, яку можуть виставити Україні **за мир на Донбасі**. Інша справа, чи погодиться на це українське суспільство, яке після революційних подій на Майдані, анексії Криму та російської військової агресії на Сході досить суттєво змінилося. На скільки вагомими виявляться ці зміни, щоби якісно змінити зрештою й саму країну, покаже час.

Володимир
СТЕЦЮК

ЛИСТ МАТЕРІ

Мені ніколи не було так боляче жити під мирним небом, як зараз, коли я бачу, що за мій спокій гинуть чийсь діти, калічаться чийсь діти, мобілізують хворих і убогих, а здоровані переповнюють кафе і бари, беруть студентство і спеціалістів, яких тут і так не вистачає, страждають, вмирають люди там, на Сході. Люди, серед яких я колись жила, бо саме там, у Донецьку, починалася моя журналістська робота, в перший клас пішов мій син, народилася моя дочка. І я з великою любов'ю і теплою згадую моїх колег, друзів, знайомих.

Мені ніколи не було так соромно бачити байдужість, заклопотаність своїм, сердиті, знервовані обличчя людей, соромно чути з телеекрану про якісь святкування, відзначення то в столиці, то в інших містах, наче нічого не сталося, нічого не відбувається, наче не моя країна в біді, у вогні, в крові.

А що робити? – запитаєте ви. – Плакати? Не жити? Звичайно, ні. Просто нам як людям, як християнам належить об'єднатися. Ну хоча б під гас-

лом: «Все – для фронту, все – для перемоги!» Чули про таке з нашої історії? Про це воляють, благають добровольці, волонтери. Відгукуються тисячі. Остеронь – мільйони. Чому так? Бо не об'єднує нас в один кулак, як це мало би бути, влада. Бо хто в ній? Бо тупо 23 роки ми віддаємо свої голоси за купку безчесних аморальних можновладців, які нічим за цей час не виправдали наші надії, окрім як словоблуддям.

Та я вірю, свято вірю в краще майбутнє своєї держави. Бо є Правий Сектор! І мій син – саме там, у ПС, а не в інших партіях і блоках, на які ви так покладаєтеся. Бо я знаю свою дитину, чим вона живе і за що бореться. А головне – вже не відступиться, не зважаючи ні на що.

А я тихо молюся і вдень, і вночі, до щему в серці, за убієнних і живих, за сина і його побратимів, і за прозорність мого народу. Бо знаю, що щирою вірою і добрими ділами ми все зможемо здолати. «Скажи до Господа! Мій Захисте і моя Твердине, мій Боже, на котрого покладаюся!» (Псалом 90)

Світлана ВАНДРОВИЧ,
с.Діброва

КООРДИНАЦІЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКЦІЇ ПРОТЕСТУ БАНДИТСЬКОМУ РЕЖИМУ

Як повідомлялось, Україну охопили акції на підтримку Мукачєвських Повстанців і проти пануючої бандитської системи. Ми бачимо, що людям осточортіла ситуація, коли чиновники, міліція і мафія солідарно працюють над грабунком України. Треба домогтись реальних змін, треба домогтись української національної держави.

Для координації акцій:
infoshtab.ps@gmail.com, 098-064-31-63